

การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร
The Development on the Reading Ability of English Words Using Phonics
Reading Skill Exercises for Students In Grade 4,
Bannongpra School, Phichit

จินต์จุฑา สนปี¹ และ ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์²

มหาวิทยาลัยนเรศวร^{1,2}

Chinchutha Sonpee¹ and Tamrongluk Unakarinn²

Naresuan University^{1,2}

Corresponding Author, E-mail: BB.cnct@hotmail.com

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 20 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t (t-dependent) และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ โดยใช้สูตรคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

* ได้รับบทความ: 30 มีนาคม 2566; แก้ไขบทความ: 11 พฤษภาคม 2566; ตอรับตีพิมพ์: 22 มิถุนายน 2566

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม (E_1/E_2) เท่ากับ 83.26/80.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ; การอ่านออกเสียงโฟนิกส์; แบบฝึกทักษะ

Abstract

This research aimed to: 1) construct and determine the efficiency of phonics reading skill exercises 2) compare the achievement of the reading ability of English with pretest and posttest after using the developed exercises. The participants of the present study were 20 students in grade 4 at Bannongpra School, Pichit Province, academic year 2022. The research instruments were 1) lesson plans, 2) phonics reading skill exercises, and 3) pretest and posttest for students in grade 4. The data was analyzed by means of descriptive statistics, including percentage, mean ($\bar{x}$), the standard deviation (S.D.), T-Test, and the efficiency of learning (E_1/E_2)

The results showed that:

1. The phonics reading skill exercises for students in grade 4 have efficiency equal 83.26/80.25 were higher than standard gain 80/80

2. The learning achievement of the reading ability of English after using the exercises was at .05 level of significant.

Keywords: Reading English Words; Phonics Reading; Exercise Workbook

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ช่วยให้มนุษย์สื่อสารกับมนุษย์ในส่วนอื่น ๆ ของโลกได้ง่ายขึ้น และในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาของโลกเกิดขึ้นกับทุกประเทศในโลก ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศง่ายขึ้น และเปิดโอกาสให้มีความร่วมมือระหว่างหลายประเทศ ซึ่งแน่นอนว่าภาษาของประเทศต่าง ๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีภาษาที่ผู้คนจากประเทศต่าง ๆ ในโลกสามารถเข้าใจได้ และภาษาที่กล่าวถึงก็คือภาษาอังกฤษ ดังนั้นความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะมีในศตวรรษที่ 21 (กาญจนาพร รุจิโณม, 2561 : 199-210) การศึกษาไทยมีความเชื่อมโยงกับแนวความคิดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 กล่าวคือ ทรัพยากรบุคคลควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาแม่และภาษาสำคัญของโลก ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีการเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นตัวของตัวเอง มีทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม มีความรู้ด้านนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการร่วมมือ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยผ่านการศึกษา ค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ ลงมือปฏิบัติ ทดลอง คิด แก้ปัญหา ทำงานเป็นกลุ่ม สรุปเป็นความรู้และสามารถนำเสนอได้อย่างเหมาะสม (ดิเรก วรณเศียร, 2560) กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โดยผู้เรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในทักษะ 4 ด้าน อันประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561 : 221) ในทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ การอ่านนับว่าเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ เนื่องจากการอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ช่วยยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้ทันต่อเหตุการณ์และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ (อรรชนิดา หวานคง, 2559 : 303-314)

ในทักษะทั้ง 4 ด้าน อันประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญา เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดสื่อสารและการเขียนได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549) การเรียนรู้การอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะในเรื่องของการอ่านออกเสียง เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเข้าใจระบบในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีและถูกต้องยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยการที่ผู้เรียนจะออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องนั้นจะต้องอาศัยการฝึกซ้ำ ๆ และมีความสม่ำเสมอในการฝึกฝน ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

เช่น จารุวรรณ ไม้เลี้ยง (2562 : 105-119) กล่าวว่าไว้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์จะสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านการออกเสียง ตลอดจนความสามารถในการจดจำคำศัพท์ได้เยอะขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เพียงใจ ทาวะรัมย์ (2558) กล่าวว่าไว้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ โดยการอ่านคำพยางค์เดี่ยวของนักเรียน สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และเพิ่มพูนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2565 : 124-136) ที่กล่าวว่าไว้ว่า ชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงแบบโฟนิกส์ สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น สำหรับปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ผู้วิจัยพบ คือ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์หรือประโยคภาษาอังกฤษเมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโดยตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิด ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำและออกเสียงคำใหม่ได้ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับเนื้อหาของวิชา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหาแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ซึ่งจะพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบศึกษากลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One Group Pre-test Post-test Design) โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 20 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Selection) เนื่องจากมีเพียงห้องเดียว

2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำมาดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์จำนวน 7 แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองพระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 2) ศึกษารายละเอียดและวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง 3) กำหนดเนื้อหาและคำศัพท์ที่สอดคล้องกับหนังสือ Smile 4 ที่นักเรียนได้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ 4) นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา 5) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ดังนี้ 1) ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) ศึกษาหนังสือเรียน วิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง 3) คัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนจากในหนังสือเรียน Smile 4 และบัญชีคำศัพท์พื้นฐานจากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บทเรียน ประกอบไปด้วย Vowel Sounds of “A, E, I, O, U” จำนวน 15 แบบฝึกทักษะแบบฝึกทักษะละ 10 ข้อ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและนำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนา 5) นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 20 คน 6) นำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 ได้ผลการวิเคราะห์ E_1/E_2 เท่ากับ 83.26/80.25

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

2.3.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความสอดคล้องด้านเนื้อหาสาระและนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ชี้แจงจุดประสงค์และทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ และตรวจให้คะแนน

3.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 14 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์

3.4 ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.5 ตรวจสอบบันทึกผลคะแนนไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ และแปลผลจากการวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (E_1/E_2) โดย E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนทั้งหมด และ E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลโดยรวมซึ่งอยู่ในรูปของค่าเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 : 7-20)

4.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ T-Test Dependent

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม (E_1/E_2) เท่ากับ 83.26/80.25 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร

จำนวนนักเรียน	ผลคะแนนระหว่างเรียน (E_1)	ผลคะแนนหลังเรียน (E_2)	ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (E_1/E_2)
20	$\Sigma x = 3000$ 2498 (83.26%)	$\Sigma x = 400$ 321 (80.25%)	83.26/80.25

จากตาราง 1 พบว่า ร้อยละของคะแนนการทำกิจกรรมตามแบบฝึกกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 83.26 และร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (80/80)

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร

Pretest		Posttest		$\bar{D}$	S.D. $\bar{D}$	t_{cal}	Sig
$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.				
4.95	2.06	16.05	3.15	19	2.51	19.76	.000

จากตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยหลังจากการเรียนมากกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.06

และเมื่อใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 16.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.15 เมื่อนำไปทดสอบค่าความแตกต่าง (T-dependent) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนสนอเป็นความเรียงและให้เชื่อมโยงกับ ผลการวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน

1. จากวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1 พบว่า ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร แสดงให้เห็นคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 83.26 และร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.25 (83.26/80.25) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (80/80)

จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะ รวมไปถึงสำรวจความเหมาะสมของภาษาและเนื้อหา โดยแบบฝึกทักษะจะต้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป และคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆที่พัฒนาผู้เรียนในลักษณะเดียวกันคืองานวิจัยของ อีราภรณ์ พลายนเล็ก (2565 : 124-136) ที่ศึกษาเรื่องการสร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลปรากฏว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะมีขั้นตอนการดำเนินการเป็นระบบและมีการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดครบถ้วนก่อนดำเนินการสร้างชุดการสอน และงานวิจัยของ กิ่งก้อ พิสุทธิ และ กัลยรัตน์ ขาวนิตติ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์การผ่านผลการประเมินไว้ร้อยละ 80 ผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนการทดสอบหลังเรียนร้อยละ 84.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะมีขั้นตอนการดำเนินการเป็นระบบและมีการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดครบถ้วนก่อนดำเนินการสร้างชุดการสอน

2. จากวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 2 พบว่า ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง Long and Short Vowels สูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยหลังจากการเรียนมากกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.06 และเมื่อใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 16.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.15 เมื่อนำไปทดสอบค่าความแตกต่าง (T-dependent) พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะในการสอนช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ในส่วนของทักษะการสะกดคำศัพท์นักเรียนส่วนมากทำได้ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน แต่ยังคงมีค่าที่สะกดไม่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนบางส่วนขาดเรียนบ่อย ทำให้มีผลต่อเวลาในการเรียนและความต่อเนื่องในการเรียนเนื้อหา อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ช่วยพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีสุทธิ์ บุชบา และ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย (2565 : 95-112) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น สอดคล้องกับ ปุณยวิจันท์ วรณาคม (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและงานวิจัยของ จารุวรรณ ไม้เลี้ยง (2562 : 105-119) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม จังหวัดลพบุรี ผลปรากฏว่าความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน ตามที่เพ็ญใจ ทาวะรัมย์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้การสอนอ่านแบบโฟนิกส์พัฒนาการอ่านคำพยางค์เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาเวมารีอา พบว่า ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษพยางค์เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรสังเกตผู้เรียนและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลก่อนที่จะนำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ไปใช้ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจนและปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนก่อนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะ

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ในบางชั่วโมงใช้เวลานาน ครูผู้สอนควรปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเวลาที่กำหนด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรง ละเอียด แม่นยำ และครบถ้วน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษต่ำ

2.2 ควรศึกษาระยะเวลาในการทดลองอย่างเหมาะสม ตลอดจนความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและแบบฝึกทักษะ รวมไปถึงการเลือกคำศัพท์ควรคำนึงถึงความยากง่ายของคำศัพท์ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2.3 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้จริง แต่ผู้เรียนจะได้ความรู้อยู่ในวงจำกัด และผู้เรียนยังขาดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างหรือการพัฒนาในเรื่องของการสื่อสารระหว่างบุคคล ดังนั้น ควรมีการวิจัยสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดกับบุคคลอื่นเพื่อไม่ให้นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สามารถพัฒนาการอ่านและการสะกดคำ และช่วยส่งเสริมการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเริ่มจากการสอนหน่วยเสียง ซึ่งผู้เรียนจะฟังหน่วยเสียงของตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรและออกเสียงหน่วยเสียงตามที่ได้ยิน จากนั้นผู้เรียนจะถอดเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ โดยออกเสียงพร้อมกับตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรนั้น จากนั้นผู้เรียนฝึกการผสมเสียงที่ได้ฟังให้เป็นคำ และผู้เรียนจะได้ฝึกสะกดคำโดยการถอดเสียงตัวอักษรที่สะกดด้วย 3 ตัวอักษร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และตามด้วยพยัญชนะ รวมกันทำให้เกิดเป็นคำ ซึ่งขั้นตอนการเรียนการสอนอ่านออกเสียงคำศัพท์นี้ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ

เอกสารอ้างอิง

- ก๊กอ พิสุทธิ์ และ กัลยรัตน์ชาวันดี. (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอวยพัฒนศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กาญจนาพร รุจิฉยม. (2561). การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. *วารสารศิลปการจัดการ*, 2(3), 199-210.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560). กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

- จารุวรรณ ไม้เลี้ยง. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารลวะศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*, 3(1), 105-119.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2560). MACRO model : รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2566, จาก <https://anyflip.com/iuaa/elyg>
- ธีราภรณ์ พลายน้อย. (2565). การสร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 16(2), 124-136.
- ปรีสุทธิ บุชบา และ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย. (2565). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารสถาบันวิจัยพินิตธรรม*, 9(2), 95-112.
- บุญยวัจน์ วรรณคาม. (2564). ผลการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เพียงใจ ทาพระมย์. (2558). การใช้การสอนอ่านแบบโฟนิกส์พัฒนาการอ่านคำพยางค์เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาเวมารีอา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อรรชนีดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 7(2), 303-314.